

Cap! Spic! de Mircea Sântimbreanu

I

A început școala. Pe pereți a apărut din nou, lipit cu **pap**, orarul cu severele sale chenare, în caiete, creionul roșu și a dantelat primele **compoziții**, paginile cărților noi au și fost mâzgălite cu cunoscutele formule de aducere aminte: „d. aici – p. aici”, iar, abandonate peste vară, cuvintele: „M-ascultă!” „Ce-avem de scris?” „Hai să învățăm împreună!” au reintrat în drepturile lor.

– Sandule, hai la mine să învățăm! Își strigă Nicușor vecinul peste gard.

- Vino tu la mine.
- Nu, că la mine e soare.
- Și la mine e și mai soare.
- La mine stăm pe **verandă**.
- Și la mine stăm sub nuc.
- Da, dar eu am prune grase.
- Ale mele sunt și mai grase.
- La mine nu-i nimeni acasă.
- Nici la mine.
- Dacă vii tu la mine îți dau ceva.
- Și eu îți dau altceva.
- Știi ceva? Să tragem cu banu'! Vrei?
- Vreau.

.....

Vocabular:

pap: substanță lipicioasă folosită la lipiri rezistente;

compoziție: compunere, lucrare pe o temă literară sau liberă scrisă de un elev;

verandă: balcon sau terasă acoperită și închisă cu multe geamuri, cerdac;

sever: exigent, pretențios, care judecă fără indulgență;

1. Răspundeți la întrebări:

a) Ce anotimp este?

.....

b) Ce vor să facă Sandu și Nicușor?

.....

.....

2. Alcătuiți enunțuri folosind cuvintele de la vocabular:

.....

.....

.....

.....

.....

3. Găsiți cuvinte cu sens opus cuvintelor date:

cunoscut #	a început #
stăm #	noi #
a apărut #	a venit #

4. Transformați după model:

banul- banii

cunoscutul-	vecinul -.....
peretele-	colegul -.....
compoziție -.....	prunul -.....

Cap! Spic!
de Mircea Sântimbreanu

II

Cei doi se urnesc deodată și se întâlnesc în *Țara Nimănui*: șanțul ce desparte curțile.

– Cap la mine, spic la tine. E fix? propune Nicușor, scotocindu-se în buzunare.

– Fix, acceptă celălalt, bătătorind buruienile.

– Banul sfârâie în aer și se rostogolește printre pietre.

– Cap! strigă victorios Nicușor.

– Nu mă joc, e-n dungă. Încă o dată...Spic! Ai văzut?

– Da, dar adineauri a fost cap și...știi ce? modifică băiatul condițiile întrecerii, să câștige cine face primul trei din cinci.

A trecut mai bine de un ceas. Băieții stau pe vine și urmăresc zborul bănuțului cu cefele înțepenite. Ultima dată se pregătește de tras Nicușor.

– Va să zică de două sute nouăzeci și nouă de ori cap și de două sute optzeci și nouă de ori spic.

– Nu-i adevărat, sare Sănducu. De două sute nouăzeci și nouă de ori spic și de două sute optzeci și nouă de ori cap! Am scris aici, arată un petic de hârtie cu liniuțe.

– Și eu, aici.

Cei doi băieți, după ce s-au lămurit care era scorul, au continuat să dea cu banul până la căderea serii.

Cei doi se așază răbdători pe dunga șanțului. Deodată, din pridvorul apropiat se aude o voce de femeie.

– Sandule! Sandule!

– Hait! Mama!

– Aici sunt! răspunde băiatul cu glas tare.

– Unde?

– La Nicu, învățăm împreună.

– Nu vii la cină? Mai las-o-ncolo de carte!

Sandu se ridică își scoate cartea din sân și recapitulează cu voce scăzută.

Ține minte: o sută douăzeci și cinci cap, o sută unsprezece spic. Apoi sare sprinten gardul: Vin acumaaa!

1. Răspundeți la întrebări:

a) *Unde se întâlnesc cei doi băieți?*

.....

.....

b) *Cine le întrerupe jocul?*

.....

.....

2. Alcătuiți enunțuri folosind cuvintele învățăm, rostogolește, spic, pridvor.

.....

.....

.....

.....

.....

3. Alinați cuvintele:

<i>piatră</i> -	<i>țară</i> -
<i>băiat</i> -	<i>hârtie</i> -
<i>ban</i> -	<i>gard</i> -